

ต้นโพธิ์

ชื่อเรียกอื่น : โพ โพศรีมหาโพ (ภาคกลาง), สลี (ภาคเหนือ), ย่อง (ฉาน-แม่ฮ่องสอน)

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Ficus religiosa*

ชื่อวงศ์ : วงศ์ขนุน (MORACEAE)

ชื่อสามัญ : Sacred tree, Sacred fig, Sacred fig Tree, The peepal tree, Peepul tree, Peepul of India, Pipal tree, Pipal of India, Bo tree, Bodhi Tree

ลักษณะทั่วไป : มีถิ่นกำเนิดในประเทศอินเดีย จัดเป็นไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ผลัดใบ แตกกิ่งก้านสาขาออกเป็นพุ่มตรงส่วนยอดของลำต้น ปลายกิ่งงุ้มลง กิ่งอ่อนเกลี้ยง ตามกิ่งมีรากอากาศห้อยลงมาบ้าง ลำต้นมีความสูงประมาณ 20-30 เมตร ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 1.5-3 เมตร ใบมีรูปหัวใจปลายยาว 10-17 เซนติเมตร และมีน้ำยางสีขาว เปลือกต้นเรียบเป็นสีน้ำตาลปนเทา โคนต้นเป็นพูพอนขนาดใหญ่

ช่วงเวลาการออกดอก : ออกดอกตลอดปี ดอกเป็นช่อกลม ๆ รวมกันเป็นกระจุกภายในฐานรองดอกรูปคล้ายผล โดยจะออกที่ตอนปลายของกิ่ง ดอกและผลมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 1-1.5 เซนติเมตร ดอกเป็นสีเหลืองนวล และผลมีสีเขียวเมื่อสุกมีสีม่วง

สรรพคุณ/การใช้ประโยชน์ : ใบมีสรรพคุณช่วยลดระดับน้ำตาลในเลือด เป็นยาแก้ไข้จับสั่นเรื้อรัง ใช้รักษาโรคคางทูม โรคหัด โรคท้องผูกท้องร่วง ผลมีสรรพคุณเป็นยาแก้โรคหัวใจ ช่วยขับพิษ ช่วยแก้อาการกระหายน้ำ ใช้เป็นยาระบายอ่อน ๆ และช่วยในการย่อยอาหาร เมล็ดใช้เป็นยาลดไข้ แก้โรคกระเพาะ แก้ปัสสาวะอักเสบ ริดสีดวงทวาร เปลือกต้นใช้เป็นยาแก้เจ็บคอ เป็นยาแก้ปวดฟัน รักษารากฟันเป็นหนอง ช่วยสมานบาดแผล ห้ามเลือด ทำให้หนองแห้ง รากใช้เป็นยารักษาโรคเหียงอก โรคเกาต์ ยางใช้เป็นยารักษาโรคหูด แก้เท้าเป็นหนองเป็นพยาธิ